

אידישער קהלה. באלד נאכדעם האבן זיי באפוילן דר. שלאסער און מיכל קעניג צונויפצוברענגען די קהלה-פירער און דורך זיי איז טאקע רומקאווסקי (וועלכער איז פאר אלע יארן געווען א קהלה-דאזאר), געברענגט געווארן אין דער קהלה.

ווען רומקאווסקי האט באזונדערס "נושא-חן" געווען ביי די דייטשן און אויף זייער באפעל צונויפגעשטעלט דעם אידישן "עלטעסטן-ראט" האט ער דארט אריינגענומען דר. שלאסער, וועלכער האט שוין געהאט קאנטאקטן מיט א צאל "בעסערע" דייטשן. אבער, ווי באקאנט, זענען כמעט אלע וואס רומקאווסקי האט אריינגענומען אין זיין "עלטעסטן-ראט" ארעסטירט געווארן ביי דער ערשטער זיצונג דורך דער געסטאפא און אוועקגעשיקט געווארן קיין ראדאגאשטש. דר. שלאסער איז געווען צווישן זיי און צוזאמען מיט זיי אומגעברענגט געווארן נאך פיל עניינים א פאר וואכן שפעטער.

פרנסים פון דער קהלה, זענען געהאט אנטלאפן קיין ווארשע אין די פאר געבליבענע האבן מורא געהאט זיך צו ווייזן אין גאס. היות שלאסער איז געווען א דאקטאר און געטראגן אן ארעם-באנד פון "רויטן-קרייץ", האט ער זיך געפילט אביסל זיכערער איז ער איז יא געגאנגען אהין אין דער קהלה צו זען וואס עס טוט זיך דארט. אהינגערופן האט אים זיין ידיד, דער ארטאדאקסישער שרייבער ר' מיכל קעניג, דער איינציקער קהלה-באאמטער וואס האט נאך געוואגט צו אומטויערן. שלאסער צוזאמען מיט מיכל קעניג האבן געגלויבט, אז זיי קענען מיט זייער דייטש לינדערן די רדיפות אויף אידן, צו וועלכע די דייטשן האבן זיך גענומען

דאס איז געווען דר. שלאסער'ס אומגליק. דער הויפט פון דער געסטאפא האט אויפן ארט דר. שלאסער (וועלכער האט אויך גערעדט א שיינעם דייטש נאכדעם ווי ער האט שטודירט מעדיצין אין וויען) און מיכל קעניג באשטימט אלס די ערשטע פארבינדונגס-מענשן מיט דער

ר' יצחק צעדערבוים ז"ל

די נויטן פון כלל, און נאכמער די נויטן פון יחידים וואס זענען צו אים געקומען פאר א טובה.

אין דער קהלה האט ער זיך טאג איין און טאג אויס באמיט פאר ארימע אידן צו קריגן שטיצע. ער פלעגט לויפן צו רייכע ווירטס-לייט אפצודינגען אדער אפצולייגן דאס צאלן פון דירה-געלט פאר אידן וועמען ס'איז שווער צו באצאלן פאר זייערע דירות און צו אידישע פאבריקאנטן אנצושטעלן אידישע יונגעלייט אלס ארבעטער. אזוי זענען רוב ימיו געווען אויסגעפילט פון טאן מצוות און מעשי חסד.

אן אריגינעלע פערזענליכקייט אין לאדזש איז געווען דער פועלי-אגודת ישראל פירער און זייער פארשטייער אין דער לאדזשער קהלה ר' יצחק צעדערבוים.

ר' יצחק צעדערבוים איז געווען דער אייגנטימער פון א קליינער דרוקעריי אין וועלכער ער האט אליין שווער באדארפט ארבעטן בכדי ארויסצושלאגן די חיונה פאר זיין משפחה. אבער אין אמת'ן האט ער מער צייט פארבראכט אין דער קהלה און אין אנדערע כלל-מוסדות ווי אין זיין ווארשטאט. אפטמאל האט ער אינמיטן טאג פשוט פארשלאסן די דרוקעריי, בכדי זיך אפצוגעבן מיט

ר' אברהם שמואל ווייסבערג ז"ל

מאָרק, זענען געווען א שם דבר און גאר א סך איז דאס געווען צו פארדאנקען די אומדערמידליכע טעטיקייטן פון ר' אברהם ווייסבערג.

ר' אברהם שמואל איז אויך געווען איינער פון די עמודים פון גערער שטיבל אין גייערס-מאָרק און די ארטאדאקסישע אידן אין דער געגנט זענען פאר אלע יארן אים געווען דאנקבאר, וואס ער האט געהאלפן פארוואנדלען גייערס-מאָרק אין א ישוב מיט וועלכן זיי האבן געקענט שטאלצירן.

ניט קיין חידוש, אז ער איז געווען איינער פון די הויפט-דעלעגאטן פון דער לאדזשער אגודה סיי ביי אירע לאנדעס-קאנפערענצן אין ווארשע און אויך ביי די כנסיות גדולות פון אגודת ישראל אין וויען און אין מאריענבאד. אין באריכטן פון די אגודה קאנפערענצן ווערט זיין נאמען מערערע מאל דערמאנט צווישן די טעטיקסטע דעלעגאטן.

א באקאנטער און פאפולערער כלל-עסקן וואס האט זיך פיל פארדינט געמאכט פאר תורה-אידישקייט אין דער א.ג. גייערס-מאָרק ראיאן פון לאדזש איז געווען דער אינדוסטריעלער ר' אברהם שמואל ווייסבערג, דער וויצע-פרעזעס און איינער פון די טעטיקסטע פירער פון דעם אגודת ישראל סניף אין יענער געגנט.

ר' אברהם שמואל ווייסבערג איז געבוירן געווארן יאר 1890 אין אָזאָרקאָו נעבן לאדזש. און נאך דער הייראט מיט זיין פרוי אסתר טאנדאווסקי, זיך איבערצויגן קיין לאדזש, וואו ער האט פארלייגט און אנגעפירט מיט א שפייעריי אויף סענטארסקע 25.

פון זיינע יונגסטע יארן איז ער געווען טעטיק אין עניני הכלל, און ווען ער האט זיך באזעצט אין גייערס-מאָרק, האט ער דארט געהאלפן גרינדן אן אגודת ישראל, און דורך דער אגודת ישראל אויך א חדר "יסודי התורה" און א בית יעקב שולע, אין וועלכע ער איז געווען שטארק טעטיק. די מוסדות פון דער אגודת ישראל אין גייערס-

לודז' - פנקס לאדזש ספר קהילה עמוד מס: 226 הודפס ע"י אוצר החכמה

פון זיין לעבן אין געטא, האָט אַ געראַטעוועט אייניקל (מרס. אסתר סטריקאווסקי, היינט אין ארץ ישראל) דערציילט, אַז אין אָט די ביטערע נויט יאָרן איז ר' יוסף טאָג און נאָכט געזעסן און געלערנט און ווייטער געשריבן זיינע חידושי תורה. זיי זענען נאָטירליך אַלע פאַרלוירן געגאַנגען, ווען דאָס געטאָ איז שפּעטער ליקווידירט געוואָרן. ער איז גפּטער געוואָרן אין כ"ב אייר תש"ב און נאָך זוכה געווען צו קומען צו קבר ישראל.

רבי יוסף פאַצאַנאווסקי האָט נעבן דעם "פרדס יוסף" אָנגעשריבן נאָך אַ ריי ספרים: (1) ספר אויף סוגיות הש"ס; (2) אַ קונטרס אויף הלכות עדות; (3) חידושים אויף מס' קידושין; (4) אַ חיבור אויף דרוש; (5) אַ ספר אויף דער הגדה של פסח און (6) אַ קונטרס אויף עניני ישוב א"י. אַלע די ספרים זענען פאַרלוירן געגאַנגען. ס'האָט זיך אָבער יאָ אָפּגעראַטעוועט אַ ספר "גן-יוסף", אַ פאַפּולערע זאַמלונג פון מַאמרים צחים מגדולי הדור, דור דור ודורשיו... אחוּזים ודבוקים בעקב איזה מקרא או מאמר חז"ל". ער אַנטהאַלט פּופצן-הונדערט מאמרים על התורה ומועדים, אבות, עניני מידות ויר"ש. דעם כתב-יד האָט זיך דערוואָרבן דער מכון "פרדס" אין א"י מיט דעם פּלאַן צו פאַרעפנטליכן.

רבי יוסף פאַצאַנאווסקי האָט געהאַט צוויי זין תלמידי חכמים און אַ טאָכטער. דער עלצטער ר' דוד הי"ד איז געווען אַ גאָר אויסגערופענער גדול בתורה און געווען אַן איידעם פון זגערזשער רב ר' שלמה יהודה הכהן ז"ל, ער ווערט דערמאָנט אין ספר מערערע מאָל. ער און אַ צאָל קינדער זיינע זענען אומגעקומען. פון ר' דוד'ס משפּחה האָט זיך געראַטעוועט מרס. חלציה נוניו. פון צווייטן זון ר' יעקב האָט זיך געראַטעוועט אַ טאָכטער מרס. חי' בראַנד, און אויך פון זיין טאָכטער חי', ביי וועמען ער האָט געוואוינט אין לאַדזש, האָט זיך געראַטעוועט אַ טאָכטער, די שוין אויבן דערמאָנטע מרס. אסתר סטריקאווסקי.

תורה-שמועסן. פון דער תורה-קאַרעספּאָנדענץ צווישן רבי'ן און ר' יוסף פאַצאַנאווסקי זעט מען קלאָר ווי ווייט דער גערער רבי האָט אים מחשיב געווען.

ווי עס ווייזט אויס, האָט ר' יוסף פאַצאַנאווסקי פיל יאָרן געאַרבעט אויף זיין "פרדס יוסף". וואָרום ערשט נאָכדעם ווי ער האָט (אין תרפ"ז) אָפּגעדרוקט אַ פאַר אויסצוגן פון זיין געפלאַנטן ספר אין דעם באַקאַנטן תורה-זשורנאַל "קול תורה", און געזעען דאָס התפעלות וואָס זיינע חידושי-תורה האָבן אַרויסגערופן, האָט ער (אין יאָר תרצ"א) געלאָזן אָפּדרוקן זיין ערשטן חלק פון "פרדס יוסף" אויף בראשית. דער בעסטער עדות אויף דעם ענטוויאָזם וואָס זיין ספר האָט אַרויסגערופן, זענען די הסכמות פון די באַרימטסטע גאוני וגדולי הדור, וואָס באַשיינען דעם אַריינפיר צום ספר.

שוין דער ערשטער חלק פון דער "פרדס יוסף" האָט אַרויסגערופן אַ גוואַלטיקן אָנזעען אין דער תורה-וועלט. זעקס יאָר שפּעטער האָט ר' יוסף פאַצאַנאווסקי פאַרעפנטליכט (דאָס מאָל טאַקע שוין אין לאַדזש) זיין "פרדס יוסף" אויף שמות, און אָט דער חלק אַנטהאַלט אויך העכער צוואנציק ענטוויאָסטישע הסכמות (צוזאַמען מיט פיל הערות) פון באַרימטע גאוני און גדולים פון אַלע וועלט-טיילן. אין יאָר תרצ"ט, אינם יאָר איידער ס'איז אויסגעבראַכן די צווייטע וועלט-מלחמה איז דערשינען דער דריטער באַנד אויף ויקרא, און אין דער הקדמה דרוקט דער מחבר אויס אַ בקשה און אַ תפילה צו "קענען משלים זיין דעם חיבור אויף גאַנץ תורה און חידושים אויף פלפול און אגדה..."

ווי עס ווייזט אויס פון פילע ערטער אין די ערשטע דריי כרכים פון "פרדס יוסף", האָט ער שוין געהאַט גרייט פיל חידושי-תורה אויף במדבר און דברים, אָבער ס'איז אים און די תורה-וועלט ניט באַשערט געווען צו קענען דאָס "משלים זיין". וואָרום סוף תרצ"ט איז אויסגעבראַכן די מלחמה און ס'איז געקומען דער חורבן. ר' יוסף פאַצאַנאווסקי וועלכער האָט זיך אין די לעצטע צוויי יאָרן פריער געהאַט באַזעצט אין לאַדזש, איז צוזאַמען מיט אַלע אנדערע אידן איינגעשלאָסן געוואָרן אין געטאָ.

